

Ezen változások megfigyelését tűztük ki célul, így az aktin monomereket H_2O_2 -dal kezeltük, majd megvizsgáltuk, hogy hogyan változik a monomer állapotú és filamentális aktin aránya, melyhez ultracentrifugáláson alapuló szedimentációs esszét végeztünk, arányukat gélelektroforézissel határoztuk meg. A filamentumok átlagos hosszának meghatározását fluoreszcencia mikroszkóppal végeztük. A polimerizáció kinetikáját érintő változásokat fluoreszcencia spektroszkópiával követtük nyomon, a szerkezeti stabilitásban bekövetkező változásokat differenciál szkenning kalorimetriával vizsgáltuk.

Eredményként elmondhatjuk, a H_2O_2 -dal történő kezelés hatására a monomerek és filamentumok aránya a monomerek irányába eltolódott, a filamentumok átlagos hossza lecsökkent, a polimerizáció folyamata lelassult és az aktin szerkezeti stabilitása csökkent.

Kiss Orsolya (PTE Romhányi György Szakkollégium)

Intraamygdaloid oxitocin kezelés hatása passzív elhárító tesztben

Az oxitocin (OT) perifériás hatásai régóta ismertek, ám napjainkban intenzív kutatások folynak a centrális hatásainak felderítése céljából. Ismert, hogy szerepet játszik a szülői magatartás kialakulásában, az arcfelismerésben, a szexuális magatartásban és tanulási folyamatokban is. Az oxitocinerg rendszer hibás működése szerepet játszhat szorongási zavarokban, skizofréniában, autizmus spektrum zavarban is.

Kutatásunk célja az amygdala centrális magjába (CeA) injektált OT (Sigma: O6379) hatásának vizsgálata. Hím Wistar patkányokba (n=52) sztereotaxikus műtét során krónikusan, bilaterálisan vezetőkanülöket ültettünk, melyeken keresztül később az anyagbeadás történt.

Első kísérletünk során 3 állatcsoport segítségével vizsgáltuk az OT dóziszfüggését (kontrollcsoport; 10 ng OT; 100 ng OT). A második kísérletben az OT receptorspecifitását vizsgáltuk OT receptor antagonistá (ANT) (Sigma: L-2540) segítségével. Ehhez 4 állatcsoportot alakítottunk ki (kontrollcsoport; 10 ng OT; ANT; ANT+OT). Passzív elhárító tesztben tanulmányoztuk az állatok büntetéses tanulási folyamatát.

A 10 ng OT kezelésben részesült csoportnál szignifikánsan nőtt a látenciaidő, ám a 100 ng OT-nal kezelt csoportnál nem láttunk szignifikáns változást a kontrollcsoportéhoz képest. Az ANT előkezelés kivédte az OT hatását, ugyanakkor az ANT önmagában nem befolyásolta az állatok teljesítményét.

Elsőként igazoltuk, hogy a CeA-ba injektált OT dózistól függően javítja a memóriakonzolidációt és retenciót passzív elhárító tesztben, és ez a hatás OT receptorspecifikus.